

“Tot ha anat molt ràpid”

El base de Llagostera, un històric del bàsquet gironí, té clar que no es pot desapropiar una ocasió històrica com la de la final a quatre a Fontajau “Per a l’equip Marc Gasol és un luxe perquè fa més bo la resta”, assegura el català

Albert Sàbat en un pavelló de Fontajau que vol que torni a ser d'ACB MANEL LLADÓ.

Albert Sàbat (23/8/1985, Llagostera) és de la mateixa generació que Marc Gasol. Ells dos són, en diferents rols, els pals de paller d'un Bàsquet Girona que podria tornar aquest diumenge a l'ACB catorze anys després.

Com arriben a aquesta cita històrica? Hem anat de menys a més, també l'equip ha canviat molt i el punt d'inflexió va ser amb l'arribada del Marc, que ens va donar seguretat tant en defensa com en atac. Després van arribar el Txemi i el Maxi, que han acabat de fer un equip molt més complet i amb més amenaça que ens ha permès acabar molt bé el curs. Un dels reptes del club era poder arribar fins aquí amb gent identificada amb la casa? I tant. Som dels equips que més jugadors tenim del territori. A l'ACB i a la LEB està passant que hi ha molts jugadors de fora, però aquí és el contrari, amb jugadors gironins com l'Èric o jo, i amb el Marc, que és com un més. Sigui diumenge o no, el que és clar és que el projecte del Bàsquet Girona per tornar a l'ACB ja és molt a prop i ja ningú defuig l'ambició. És clar que lluitarem. No sabem si ho assolirem aquest cap de setmana però estem convençuts que el projecte continuarà creixent. El que és obvi és que ha anat fent passos sempre fermes i estic segur que anirà a més. Si alguna cosa ha aconseguit Marc és que l'estructura del Bàsquet Girona sigui sòlida? És molt bona i és d'ACB. Tenim moltes facilitats com a jugadors, molts ajudants, molta gent a les oficines que es preocupen de tot el que és fora del

partit de bàsquet, intenten fer moltes coses. També es preocupen pel reciclatge i el canvi climàtic, amb moltes iniciatives. La LEB Or torna a tenir un nivell cada cop més alt. Els últims anys s'està veient molt bon bàsquet. Enguany hi ha molts projectes per intentar pujar i el curs vinent hi haurà el MoraBanc i el Burgos com a dos grans projectes més. Ha anat depenent dels diferents clubs però la realitat ha anat de més a menys; quan vaig començar eren clubs potents que aspiraven a l'ACB, però des del 2007, amb la crisi econòmica, va caure en picat, amb impagaments i situacions greus. Nosaltres tenim un club sòlid. L'afició de Girona està embogida per intentar tornar a tenir un equip entre els millors. Tenen il·lusió com nosaltres d'assolir el repte, però tothom és conscient que és molt complicat. Ho donarem tot, juguem a casa, però a un partit pot passar qualsevol cosa. A cinc partits seria diferent i el que hem d'intentar controlar són els petits detalls. I un gran detall és jugar a Fontajau. Tothom ho veu amb bons ulls, tothom ha aportat el seu granet de sorra, tant l'Ajuntament com la Diputació, la Generalitat i el club ho fan perquè Girona se senti orgullosa de l'ambient de bàsquet. Com va viure l'arribada del Marc a l'equip? Abans que ho anunciés ja havia estat entrenant. L'any anterior també hi havia el rumor de quan passaria. No teníem ni idea de quan seria perquè ell ja ho havia anunciat. Vam tenir la sort que fos

ràpid i això és un luxe per a nosaltres i per a l'afició. Per a l'equip és un luxe perquè fa més bo la resta. La sensació és que no va a fer números, tot i fer-los, sinó a treballar perquè l'equip guanyi? Sempre ha estat així, sempre busca la millor acció per a l'equip, perquè l'equip guanyi, independentment dels números. Quan ell és a la pista canvia tot. Es va rodejar de Txemi i Maxi per fer el salt per completar l'equip i tenir més possibilitats de cara a l'ascens. Ha estat un encert. Per a vostè, que va viure de petit el bàsquet a Girona, deu ser un somni retornar-lo a l'elit? És un somni. Després del que es va viure fa uns anys a Girona, va ser una decepció quan va desaparèixer. L'arribada del Marc va servir per tornar a creure-hi. No podia pensar que aniria tan ràpid perquè jo vaig arribar fa tres anys a la LEB Plata i ja estem lluitant per l'ACB. Tot ha anat molt ràpid. Passen els anys i físicament el veiem a un nivell alt: 19 minuts de mitjana i mantenint l'encert en el triple (37%). El més important per a mi és que no he tingut mai problemes físics, sempre m'he cuidat molt. La meva alçada i el meu pes també m'han ajudat perquè no he tingut problemes de genolls ni de turmells. Em cuido molt l'alimentació. A l'estiu ja veuré què decideixo sobre el meu futur. Quan deixi de jugar es veu fent d'entrenador? En el dia d'avui no hi penso, estic centrat a jugar. Quan acabi la carrera de jugador sí que m'ho plantejaré. El que he fet és treure'm els cursos d'entrenador per si algun dia es dona l'oportunitat d'entrenar. Marc Gasol va tenir una idea genial en implicar-hi també Jaume Ponsarnau per donar un cop de mà per al tram decisiu. Els fets li donen la raó, ha estat una bona decisió? Es va intentar portar un punt més d'experiència. El cos tècnic és molt treballador, de Girona, i són clau, però el dia a dia del Jaume Ponsarnau ens va donar un plus per estar preparats per als moments clau de play-off, com s'ha demostrat. L'ICG Força Lleida arriba com a tapat després de fer una temporada espectacular. Com veu el rival? Va començar superbè la temporada, han seguit jugant bé, molt sòlids i amb confiança, se'ls veu molt lliures i han encaixat totes les peces, i vindran aquí a totes. Han tornat a enganxar l'afició i veure el Barris Nord fa goig.

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 18-06-2022, Pàgina 14

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/2155612-tot-ha-anat-molt-rapid.html>